

Що кривавих пісень Тобі в жертву не ніс,
А беріг їх у серці на дні,
Що вінків не сплітав з Твого болю і сліз,—
Прости мені!

Що не млів, не ридав, співчуття не просив,
Хоч йшли дні і роки йшли грізні,
Що своїх почуттів на базар не носив,—
Прости мені!

Що до Тебе приплив від чужих берегів
І снував свої думи сумні,
Що домашнім богам поклонитись не вмів,—
Прости мені!

Я співець сумних дум, тихих мрій, добрих снів,
Моє щастя й спокій вдалині;
Що вино я люблю, і дівчата, і спів,—
Прости мені!..